הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

Call no: Ms. 9027 V6:8 ע"י היים תש"ע
Author: Avraham Gur Aryeh ben Efrayim Yehiel ha-Kohen.
כותר: זעקה גדולה ומרה ... הרב ... ישמעאל הכהן ... ואותנו עזב
לאנחות וקינות ... אברהם גור אריה הכהן.
Imprint: Reggio : Tipografia della Societa, 1811
Collation: 1 broadside : designs ; 41 x 31 cm.
הערות: סוג הגליון: שיר קינה. שם הנפטר: ישמעאל הכהן. מקומות: מודינא.

תחילת השיר: מיתה עזה! אהה! כי תתימרי.

Subject:Elegiac poetry, Hebrew - Italy.Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע זעקה גדולה נמרם ביום עברה נועם נצרח ואף ה׳ בנערה על עיר מודינה הבירם הסר המצנפת נהרם העמרה. כעם על עמו נחמד כפש ברה. כסמש בתקופתה מאירה. אביר הרנעים רועם צאן קדשים אריא דבי עלאי ארי שבחבורה . נמלכה של תורהי הרב הכולל ענותן כהלל תהלתו מי ימלל הגאון הגדול פאר הדור נהדרו סיני ועוקר הרים הדיין המנויין מנפלא שבסנסדרין כ׳י ע׳ה פ׳ה גדול מרבן שמנ הטוב כמו״הרר ישמעאל חבהז אד״מו נרב חביבי זצו״קל הכ׳מ ר׳מ ור׳מ דק״ק מודינא נאגפיה זייניה עליה נכפריו כאן בין החיים יודיעל פרטת גדולתו. הן אלם קנות דרכי תבנותו חבורים שכבר יגאו לאורה נותפטטה הוראתו דק״ק מודינא נאגפיה זייניה עליה נכפריו כאן בין החיים יודיעל פרטת גדולתו. הן אלם קנות דרכי תבנותו חבורים שכבר יגאו לאורה נותפטטה הוראתו בכל ישראל בספרו הנחמד ס׳ זרע אבות הא״ח נח״יד נעוד ידו כמניה דרם דרים מתוקים מדכש לליל התקדם חג בס׳ שבח פסח נרעם נבורותיו מי יתבונן את כל הכמצא כתוב מידו החזקה בפלפלא חריפת׳ על כל הד׳ מרוי נעינה׳ על גפ״ת לשומות הרמ״בם נוזינ המדרחי על כדר כל התורה נוכה ושנה שלו את כל הכמצא כתוב מידו הוזה בכל היווים בפנלא חריפת׳ על כל הד׳ מרוי נעינה׳ על גפ״ת לשומות הרמ״בם נחידום אגדות ומדרחי על בדר כל התורה כולה ומנה וכל המור כל הנוגו שורחי אונים ברורתי מות בתורה בינתו וחבירי נעוד ידו היי און יביום להיו הדים לארות ומדרחי של בדר כל התורה נומה ושלה הת כל הנמצא כתוב מידו החזקה בפלפלא חריפת׳ על כל הד׳ מורו׳ וניונה ה"י אך יצוא יצא זוקן נשבע ימים לתור לו מנוחה במנחות שאכנות ואותכו עזב לאכחות נהינות ביום א׳ טינורי דו אינה מספיקי׳ לכתוב רוחב בינתו וחכמתו ו״ו ה״ו אך יצוא יצא אתמרמר בקול מר נבלב חמרמר נקרא זה אל זה נאמרי

R

לותה עזה! אהה! כי תתימרי כיום אתרישבי תכל נצחת רבים בהם עצומים לא רצחת לגדיל שברם ודמעתם תגרי אמנה על שר וגדול התגכרת ופניהם כשחור למאד הקררת

ב

כמאז גזר אמריו איש החרם את הקטון ורב לא תלחמו אכן רובי צבאות יכלמו עת גבורם תגורוהו בחרם ידמו העם אזי במו תפרוצו כצאן אובד עלי ההר נבוצו

2

כמוהו חצך כעת הברת יד בקשת בשטף אף מלאת לרוות צמאונך מדם צמאת מטרה איש הכודות לך בחרת יעדכוער אנוש לא שם בפלם את הין ערכו אנוש לא שם בפלס

٦

הציב לו יד אמונה גם עתהו בחיסן שת זרועו לו נושעה גם בחכמה ובמרע נשתעה עינוי במו ואך ישים פנהו

שמעו על כל קצות ארץ יצריח ובכל פנה גבורותיו ירעימו כל דורש מוב אלי פתחו ישכימו כי כן ברבר אהים פיו יזריח אומר גזר ותטוף אז עליגו מלתו כי אמריו אך נעגו

1

אור יפעתו עלי תבל נצבה וכמו שמש בהלו רב יופיע על ראש דל ועשיר נגהו יגיע כן תוחלת נכאים לא נכזכה ובעין חמלה בעגותו כי רבה רק לאיר כחשכיהם נסכה

.

פאנאר ער הן עטרת זו תחבושי בת כוךדינא כליל היוף נקראת גוחי ותיללי כיום גרמת כעת תכלגי כעת תגושי עריך כי נצלו השפילי שבי לך עור לא יקראו ארץ הצבי

מי ינוד לך ואן ניחם תכצאי אם כוס רעל שמריו עת מצת אל כל יושב חלוף אותו המצית וישתו לענך מנו תרכאי

אבי אבי! אהה כי תעזבני אזעק עת רחמיו עלי אזכורה ובחסרו לי כמו אישון ינצורה אז מלרה ומבטן ינחני אהיה יאמר לאב אני אליך וככן יקיר בחשלתי ארצך

יב

אתיצב על נתיבות בם תלכה כל ינטו אשורך מני דרך מכף חומץ ורודה כך בפרך אצא יאמר להציל אשמורך ובכן חומה לגובתי ולנפש היה כל יטכעו בבוץ ורפש

ינ

אוי אוי! ובעת וסר מני צלהו קודר אכנה בלא ח.ה הלכתי אור יגיה לחיתי נחשכתי ותך שמש לראשי וירדהו אמור אחי אפוא אנא תואילו אם יש מכאוב למכאובי תמשילו

יר

אכן כזאת בתוגתי הבישה דקעקר שם ממעון קדשו ישגית הנו קול זעקתנו ישביח ניחומים לאבליו כום יושיטה

לאמר גא מבכי בני תדומו	איה סופר אפוא זעוק יזעקו	ער ינכר כארי ויהי בן חיל
גם את כנעתכם מארץ רומו	איה שוקל מתים מעיר יגאקו	כי גפשו עכלה לו יום גם ליל
าย		ה 🛊
חי חי היום לבנים אב הנני	אז המקונן לקול שאון ישמעה	אורח חיים נתיבותיו יודיע
לכם זריז אכות כשתיל נטעתי	את חלקו יענה ויאמר הסו	יורה דעה ולו שת אבן עזר
ותהיו לי ורק אתכם ירעתי	לי הקשיבו גדרותי נהרסו	חושן משפט עלי לבו כנזר
אפנה גם אחמלה וכמו עורני	עד החרב אלי לבי נגעה	בל יטו מאזניו עוד לא ירגיע
חי עמכם לשובתכם אשקיפה	ראשי אגוז ולי לספוק כפים	קרבו מדרש וכל חכמה ישכונו
ולעורתכם לצור ידי אניפה :	אל מכתי אנושה כי כפלים :	מנו קטון וגדול לא נצפונו

הנעיר המר נהנאנח מקטני תלמידי הגאון ונו"קל נינו נכדו היעיר המר נהנאנח מקטני תלמידי הגאון ונו"קל כינו נכדו

Reggio nella Tipografia della Società 1811

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט www.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע